

LILY MONORI VAN DIJKEN (41, schrijver) groeide vanaf haar vijfde op in een pleeggezin en beëindigde 21 jaar geleden de contactregeling met haar biologische moeder.

"Ik had het thuis niet goed. Mijn moeder haalde allerlei onpure types in huis en bracht me in gevaarlijke situaties. Uiteindelijk greep pleegzorg in, haalde me weg en plaatste me bij een pleeggezin. Daar kreeg ik eindelijk wat ik nodig had: liefde en een gevoel van veiligheid. Ik zie mijn pleegouders als mijn echte ouders en heb hun achternaam aangenomen.

Mijn jeugd voelt als een litteken op mijn hart. Soms gaat dat ontsteken en doet het weer pijn. Het leven met mijn moeder heeft me onzeker gemaakt en bang om te falen. Ik ben wantrouwend. Een vaste relatie is er nog nooit van gekomen. Ik denk uit bindingsangst – wat als er weer iemand van wie ik houd uit mijn leven verdwijnt?

M'n biologische moeder heeft in al die jaren één keer contact gezocht. Ze deed zich op social media voor als iemand anders om zo dichterbij te kunnen komen. Toen ik dat ontdekte, heb ik haar geblokkeerd. Ik geloof niet dat ze nog kan veranderen.

Ik mis haar niet meer. Liever focus ik op de mooie dingen van het leven, zoals mijn werk als schoonheidspecialiste voor kankerpatiënten. En ik schrijf gedichten en ben bezig aan een autobiografie over mijn jeugd. Zo kan ik mijn gevoelens onder woorden brengen."

'IK HEB HAAR
GEBLOKKEERD OP
SOCIAL MEDIA'